

Bruselj, 26. maj 2025
(OR. en)

9394/25

DEVGEN 75
RELEX 654
ACP 31
SUSTDEV 37
ONU 26
FIN 556

IZID POSVETOVANJA

Pošiljatelj:	Generalni sekretariat Sveta
Datum:	26. maj 2025
Prejemnik:	delegacije
Št. predh. dok.:	8927/25
Zadeva:	Poti do napredka: čim večji učinek za trajnostni razvoj in svetovno blaginjo – sklepi Sveta za četrto mednarodno konferenco o financiranju razvoja (26. maj 2025)

V prilogi vam pošiljamo sklepe Sveta za četrto mednarodno konferenco o financiranju razvoja – Poti do napredka: čim večji učinek za trajnostni razvoj in svetovno blaginjo, ki jih je Svet odobril na 4099. seji 26. maja 2025.

Poti do napredka: čim večji učinek za trajnostni razvoj in svetovno blaginjo

Sklepi Sveta za četrto mednarodno konferenco o financiranju razvoja

1. Svet z zanimanjem pričakuje prihodnjo četrto mednarodno konferenco o financiranju razvoja, ki bo od 30. junija do 3. julija 2025 v Seville in bo pomembna priložnost za pospešitev skupnega ukrepanja za prenovljen svetovni okvir financiranja trajnostnega razvoja. EU ostaja v celoti zavezana uresničevanju te pomembne agende s političnim vodstvom, enotnostjo in vključenostjo ter kot zaupanja vredna partnerica, da bi bila ta konferenca uspešna na podlagi ambicioznega in učinkovitega izida, kar bi potrdilo ustreznost in nepogrešljivo vlogo multilateralizma.
2. Svet priznava, da se je kljub pomembnemu napredku, ki je bil dosežen v desetletju od tretje mednarodne konference o financiranju razvoja v Adis Abebi, finančna vrzel v zadnjih petih letih znatno povečala in dosegla približno 4 bilijone USD letno¹, zato je nujno treba obravnavati nova in nerešena vprašanja, pa tudi sistemske izzive pri financiranju trajnostnega razvoja.
3. Svet priznava, da bo četrta mednarodna konferenca o financiranju razvoja potekala v bistveno spremenjenem varnostnem, političnem, družbenem in gospodarskem okolju. Zato je še vedno zaskrbljen zaradi močnega vpliva spreminjajočih se svetovnih razmer, ki jih zaznamujejo širjenje konfliktov in vse večje geopolitične napetosti, napadi na mednarodno sodelovanje in na vključujoč in trajnosten razvoj, motnje ter vztrajne krize in konflikti, vključno z vse večjimi napetostmi, povezanimi s trgovino, ki dodatno obremenjujejo multilateralni trgovinski sistem. To krepi gospodarsko negotovost, ovira večstransko sodelovanje in spodkopava zaupanje v mednarodni finančni sistem, s tem pa povečuje nepredvidljivost, nestabilnost in ranljivost pri financiranju trajnostnega razvoja. Svet poudarja, da je treba v okviru četrte mednarodne konference o financiranju razvoja, kolikor je to izvedljivo, dati prednost priznavanju, nadgrajevanju in izboljšanju obstoječih dosežkov, okvirov, platform in pobud v skladu z njihovimi različnimi vlogami in posebnimi mandati.

¹ OECD Global Outlook on Financing for Sustainable Development 2025 (OECD: Globalna napoved financiranja trajnostnega razvoja za leto 2025).

4. Svet poudarja, da so nujno potrebne nadaljnje reforme za bolj vključujoč, učinkovit in reprezentativen mednarodni finančni ustroj za razvoj v okviru mandata vsake od institucij in na podlagi že doseženega napredka. Poudarjamo, da je treba okrepiti zastopanost in glas držav v razvoju pri odločanju v multilateralnih razvojnih bankah ter drugih mednarodnih gospodarskih in finančnih institucijah, da bi se še naprej zagotavljale učinkovitost, odgovornost in legitimnost institucij. Okrepljeno zastopanost mora spremljati večja odgovornost. Svet poudarja tudi pomen ukrepov v smeri reforme, tj. pobude ZN80. Četrta mednarodna konferenca o financiranju razvoja je ključna priložnost za pospešitev reform globalnih struktur upravljanja, da bodo primerne za 21. stoletje². Svet ponovno potrjuje, da je EU neomajno zavezana učinkovitemu multilateralizmu in na pravilih temelječemu mednarodnemu redu, v središču katerega so Združeni narodi.
5. Svet ponovno potrjuje neomajno zavezanost EU in njenih držav članic, da bodo izvajale pakt za prihodnost, Agendo 2030 in njene cilje trajnostnega razvoja, cilje Pariškega sporazuma, Sendajski okvir za zmanjševanje tveganja nesreč in odpornost nanje, svetovni okvir za biotsko raznovrstnost, Kopenhagensko deklaracijo o socialnem razvoju, Pekinško deklaracijo in izhodišča za ukrepanje ter akcijski program Mednarodne konference o prebivalstvu in razvoju ter rezultate konferenc o njihovem pregledu. Ponovno potrjuje tudi, da je revščina v vseh oblikah in razsežnostih, še posebej skrajna revščina, še vedno največji svetovni izziv, njeno izkoreninjenje pa je nujen pogoj za trajnostni razvoj.
6. Svet poudarja, da je za doseganje ciljev trajnostnega razvoja pomembno zmanjšati svetovno vrzel v financiranju, in sicer z učinkovito uporabo vseh virov financiranja – javnih in zasebnih, nacionalnih in mednarodnih – za podporo izvajanju Agende 2030, k čemur je bilo pozvano tudi v paktu za blaginjo, ljudi in planet.

² 11422/24, Sklepi Sveta o prednostnih nalogah EU v okviru Združenih narodov na 79. zasedanju Generalne skupščine Združenih narodov, september 2024–september 2025.

7. Evropska unija in njene države članice imajo že dolgo vodilno vlogo pri podpiranju svetovnih prizadevanj za spodbujanje trajnostnega razvoja, saj skupaj zagotavljajo 42 % celotne trenutne uradne razvojne pomoči. Svet ob ponovni potrditvi Novega evropskega soglasja o razvoju potrjuje zavezanost EU in njenih držav članic načelom in ciljem trajnostnega razvoja v njegovih treh razsežnostih, in sicer zmanjšanju, dolgoročno pa tudi izkoreninjenju skrajne revščine, odpravi lakote³ in vseh oblik podhranjenosti ter zagotovitvi prehranske varnosti, obravnavanju podnebnih sprememb, izgube biotske raznovrstnosti in degradacije okolja, zaščiti oceanov, zmanjšanju tveganj nesreč, ranljivosti in neenakosti, vključno z neenakostjo spolov, ter zagotavljanju, da nihče ne bo zapostavljen. Ta zavezanost ima ključno vlogo tudi v kmetijskih in prehranskih sistemih podeželskih gospodarstev.⁴ To je treba med drugim podpreti s skupnimi in posameznimi zavezami glede financiranja trajnostnega razvoja, vključno glede uradne razvojne pomoči⁵. Svet opozarja na skupno zavezo, da bomo povečali in izpolnili svoje zaveze glede uradne razvojne pomoči, vključno z zavezo najbolj razvitih držav, da bodo dosegle cilja 0,7 % bruto nacionalnega dohodka za uradno razvojno pomoč⁶ in 0,15 do 0,20 % bruto nacionalnega dohodka za uradno razvojno pomoč najmanj razvitim državam.
8. Svet potrjuje globalno zavezanost EU, da bo okrepila učinek in vzajemno koristna mednarodna partnerstva ter ostala zanesljiva, verodostojna in trdna partnerica, ki si prizadeva za doseganje ciljev trajnostnega razvoja. EU in njene države članice, ki delujejo v okviru pristopa Ekipe Evropa, prek strategije Global Gateway skupaj s finančnimi institucijami in zasebnim sektorjem podpirajo partnerske države s spodbujanjem naložb v infrastrukturo, ob poudarku na digitalnem, podnebnem in energetske, prometnem, zdravstvenem, izobraževalnem in raziskovalnem sektorju, ter s podpiranjem ugodnega okolja za naložbe. Strategija Global Gateway bi morala še naprej izboljševati tudi pogoje za kakovostne naložbe s tehnično pomočjo, dialogom o politikah, trgovinskimi in naložbenimi sporazumi ter okviri za standardizacijo in regulativnimi okviri.

³ V zvezi s tem Svet ponovno izraža podporo pobudi skupine G20 „svetovno zavezništvo proti lakoti in revščini“.

⁴ To je v skladu z načeli za odgovorne naložbe v kmetijske in prehranske sisteme, oblikovanimi v Odboru za prehransko varnost.

⁵ 11339/24, Letno poročilo Evropskemu svetu glede ciljev razvojne pomoči EU za leto 2024 – sklepi Sveta (24. junij 2024).

⁶ Države članice, ki so se EU pridružile po letu 2002, so se zavezale, da si bodo prizadevale povečati svoj delež uradne razvojne pomoči na 0,33 % bruto nacionalnega dohodka.

9. Financiranje razvoja je široko prizadevanje, ki zajema mobilizacijo domačih virov, mednarodno davčno sodelovanje in boj proti nezakonitim finančnim tokovom, učinkovitejšo javno porabo in upravljanje državnega dolga, uradno razvojno pomoč in zasebne finančne tokove.
10. Svet meni, da so pravične in učinkovite davčne in odhodkovne politike ključne za izboljšanje mobilizacije domačih virov z namenom financiranja razvoja in zmanjšanja neenakosti. Da bi okrepili mednarodno davčno sodelovanje in zagotovili, da bodo mednarodna davčna pravila ustrezala različnim potrebam, prednostnim nalogam in zmogljivostim vseh držav, je Svet odločen preučiti načine za okrepitev glasu in zastopanosti držav v razvoju v mednarodni davčni strukturi, pri čemer poudarja pomen temeljite analize posledic okvirov mednarodnega davčnega sodelovanja za vse države. Svet odobrava podporo državam v razvoju pri krepitvi institucionalnih, tehnoloških in človeških zmogljivosti na podlagi povpraševanja, da bi jim pomagali izboljšati njihove fiskalne politike in upravljanje prihodkov. Priznava delo, ki je že bilo opravljeno v okviru skupine G20 in OECD, spodbuja njegovo nadaljevanje ob preprečevanju podvajanja ter je seznanjen s tekočimi pogajanjmi o Okvirni konvenciji Združenih narodov o mednarodnem davčnem sodelovanju in njenih protokolih. Poudarja, da je treba preučiti inovativne načine za iskanje novih virov financiranja za partnerske države v razvoju.
11. Svet ponovno poudarja, kako pomembno je mobilizirati zasebna finančna sredstva za namene trajnostnega razvoja, tudi za potenciranje nacionalnih, dvostranskih, tristranskih in večstranskih javnih sredstev, da bi dosegli ustrezni obseg in učinek. Poziva k učinkoviti uporabi inovativnih finančnih instrumentov s finančno dodatnostjo, vključno z jamstvi in drugimi mehanizmi delitve tveganja, javno-zasebnimi investicijskimi skladi, pa tudi zelenimi in modrimi obveznicami, ter spodbuja boljše usklajevanje in harmonizacijo teh orodij, da bi čim bolj povečali njihov učinek. Mobilizacija zasebnih finančnih sredstev za napredek programa financiranja razvoja je tesno povezana s prenovljenimi vzajemno koristnimi partnerstvi, ki temeljijo na polni odgovornosti držav, zlasti pri krepitvi njihovih javnih institucij in ekonomskega upravljanja ter pri razvoju ugodnega poslovnega okolja, ki bi spodbujalo zasebne naložbe. Podpira tudi mobilizacijo nakazil in naložb diaspore za trajnostni razvoj.

12. Svet poudarja katalitično vlogo uradne razvojne pomoči pri spodbujanju drugih javnih in zasebnih virov financiranja, kot so mobilizacija domačih virov, mešano financiranje in trajnostne zasebne naložbe. V zvezi s tem poudarja tudi vse večji pomen nefinančnih načinov izvajanja za doseganje ciljev trajnostnega razvoja, pa tudi pomen stalnega dostopa do ugodnega financiranja in nepovratnih sredstev, zlasti za sektorje, ki so ključni za trajnostni razvoj in niso privlačni za naložbe zasebnega sektorja. Obenem je tristransko sodelovanje eden od ključnih načinov za spodbujanje sodelovanja sever-jug in jug-jug ter za zagotavljanje, da so razvojne rešitve zares učinkovite, preobrazbene in lokalno usmerjane.
13. Svet pozdravlja zamisel o možnosti uporabe dopolnilnih meril napredka, ki presegajo bruto domači proizvod (BDP), vključno z večrazsežnostnim indeksom ranljivosti in drugimi morebitnimi kazalniki, ki upoštevajo ranljivost in neenakost. Priznava, da je treba okrepiti podporo državam, ki napredujejo in so nedavno izgubile status najmanj razvitih držav, in sicer z ustreznimi spodbudami in ukrepi, prilagojenimi razmeram v posamezni državi in zasnovanimi tako, da čim bolj zmanjšajo motnje na razvojni poti zadevne države. V zvezi s tem je seznanjen s tekočim delom Odbora za razvojno pomoč (DAC) pri OECD na tem področju.
14. Svet priznava različne potrebe in izzive, s katerimi se soočajo države v posebnih razmerah, kot so najmanj razvite države, neobalne države v razvoju in male otoške države v razvoju, pa tudi posebne izzive, s katerimi se soočajo države s srednjimi dohodki in države, ki so v konfliktnih in pokonfliktnih razmerah, ter države, ki so še posebej izpostavljene podnebnim spremembam ali so finančno ranljive. Vse razvojne institucije spodbuja, naj pri svojih analizah in ukrepanju bolje upoštevajo dejavnike, ki povzročajo ranljivost.

15. Svet priznava, da je nujno treba okrepiti odpornost, zlasti v okoljih, ki so jih prizadeli konflikti ter so izpostavljena veliki in izjemni nestabilnosti, s poudarkom na obravnavanju takojšnjih potreb in naložbah v preprečevanje konfliktov. V zvezi z zmanjševanjem tveganja nesreč poudarja pomen razvojnih strategij in predhodnega ukrepanja, ki upoštevajo tveganja in so namenjeni zmanjšanju ranljivosti ter spodbujanju trajnostnega in vključujočega okrevanja. Glede na to, da se 40 % ljudi, ki živijo v skrajni revščini in lakoti, nahaja v državah, ki so jih prizadeli konflikti, poziva Združene narode, države članice in mednarodne finančne institucije – tako na njihovem sedežu kot na terenu –, naj okrepijo prizadevanja za razvoj ter uporabo inovativnih in prožnih rešitev za financiranje preprečevanja konfliktov ter izgradnje in ohranjanja miru. Ti pristopi bi morali temeljiti na najboljših praksah, biti usklajeni z nacionalnimi prednostnimi nalogami ter podpirati usklajeno izvajanje, ustrezno razmeram, v okoljih, ki so jih prizadeli konflikti.
16. Svet ponovno poudarja, da je treba zgraditi miroljubne, pravične in vključujoče družbe, ki bodo zagotavljale enak dostop do pravnega varstva ter bodo temeljile na spoštovanju človekovih pravic in demokracije. Ponovno izjavlja, da je EU zavezana uravnoteženemu pristopu glede treh stebrov ZN, tj. spodbujanja miru in varnosti, pospeševanja trajnostnega razvoja in varovanja človekovih pravic.
17. Svet izpostavlja, da se trajnostni razvoj zdaj odvija v svetu, ki ga je močno prizadela trojna kriza planeta. Na ravni držav pozivamo k celostnemu procesu načrtovanja trajnostnega razvoja, ki bo združeval vse oblike in vire financiranja, vključno s financiranjem na področju podnebja in biotske raznovrstnosti. Svet v skladu s sklepom o novem skupnem količinsko opredeljenem cilju, sprejetim na šestem zasedanju Konference pogodbenic, ki ima vlogo zasedanja pogodbenic Pariškega sporazuma, poziva vse akterje, naj sodelujejo, da bi omogočili povečanje financiranja podnebnih ukrepov iz vseh javnih in zasebnih virov za države v razvoju, ki so pogodbenice Pariškega sporazuma. Opozarja, da lahko uskladitev finančnih tokov s prizadevanji za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in razvoj, odporen na podnebne spremembe, spodbudi naložbe v podnebno ukrepanje v velikem obsegu, ter poziva vse akterje, naj si prizadevajo za doseg tega cilja. Upoštevati bi bilo treba tudi izid prihodnje tretje konference Združenih narodov o oceanih za trajnostno ukrepanje na področju oceanov.

18. Svet se zavzema za okrepitev strukture mednarodnega razvojnega sodelovanja, pri čemer naj se izhaja iz prednosti in strokovnega znanja zadevnih subjektov ter zagotavlja, da struktura ustreza svojemu namenu, tj. da pospešuje financiranje trajnostnega razvoja. Ponovno izjavlja, da podpira razvojno učinkovitost in njena načela, ki so: lastna odgovornost in vodilna vloga države, osredotočenost na rezultate, vključujoča partnerstva, preglednost in vzajemna odgovornost. Podpira načrte, strategije in platforme, ki jih vodijo države, kot so integrirani okviri za nacionalno financiranje, kot podlago za sodelovanje z vsemi razvojnimi partnerji. Izpostavlja pomen ugodnih okolij, ki spodbujajo financiranje trajnostnega razvoja, in pomen vodilne vloge in zavezanosti nacionalnih deležnikov in organov, ki so v prvi vrsti odgovorni za razvoj svojih držav. To ima ključno vlogo tudi v kmetijskih in prehranskih sistemih podeželskih gospodarstev.⁷
19. Svet izpostavlja svojo zavezanost dobremu upravljanju in pravni državi ter boju proti davčnim utajam, izogibanju davkom, korupciji, pranju denarja in organiziranemu kriminalu na vseh ravneh in področjih, pa tudi proti nezakonitim finančnim tokovom, ki izhajajo iz njih, in sicer na podlagi obstoječih okvirov, kot je Projektna skupina za finančno ukrepanje (FATF). Vse to so ključni dejavniki za ustvarjanje ugodnih naložbenih okolij, ki privabljajo nacionalne in mednarodne naložbe ter spodbujajo vključujočo in trajnostno rast. V zvezi s tem so bistvenega pomena tudi pregledno, učinkovito in odgovorno upravljanje javnih financ in dolga ter splošna skladnost politik za trajnostni razvoj.
20. Svet poudarja, da so znanost, tehnologija in inovacije ključna gonila pri doseganju ciljev trajnostnega razvoja, ter poudarja pomen prenosa tehnologije pod prostovoljnimi in medsebojno dogovorjenimi pogoji ter izmenjave znanja in krepitve zmogljivosti. V zvezi s tem priznava, da je krepitev človeškega kapitala in spretnosti medsektorsko gonilo produktivnosti, odpornosti in vključujoče rasti ter ključni dejavnik pri ustvarjanju omogočitenih pogojev za naložbe in inovacije.

⁷ To je v skladu z načeli za odgovorne naložbe v kmetijske in prehranske sisteme, oblikovanimi v Odboru za prehransko varnost.

21. Svet ponovno izjavlja, da je v celoti odločen spodbujati enakost spolov, opolnomočenje žensk in njihovo finančno neodvisnost, ter opozarja, da je treba vidik spola sistematično vključevati v vse politike, programe, ureditve in proračune. EU v zvezi s tem poudarja, kako pomembno je ustvariti pogoje za mobilizacijo zadostnih domačih virov ter za spodbujanje polnega, enakopravnega in smiselnega sodelovanja in vodilne vloge organizacij civilne družbe, da bi dosegli enakost spolov. Svet poudarja, da imajo mednarodne finančne institucije in multilateralne razvojne banke osrednjo vlogo pri spodbujanju političnih, tudi fiskalno- in finančnopolitičnih, ukrepov, ki upoštevajo vidik spola, ter da pospešujejo naložbe v sektorje, ki so osrednjega pomena za premostitev na splošno strukturnih neenakosti in konkretno neenakosti med spoloma.
22. Svet poleg tega priznava pomen, ki ga imajo podatki in statistika pri merjenju napredka na področju uresničevanja ciljev trajnostnega razvoja in kot prispevek k odločanju, temelječemu na dokazih. Izpostavlja težo statističnih podatkov o uradni razvojni pomoči in vlogo OECD/DAC pri njenem spremljanju. Poudarja pomen standarda skupne uradne podpore trajnostnemu razvoju kot vira podatkov za boljše merjenje ter izboljšanje preglednosti in poznavanja virov, ki prispevajo k izvajanju Agende 2030, saj so vanj zajeti vsi uradni tokovi in zasebni zneski, mobilizirani za podporo trajnostnemu razvoju. Izraža pripravljenost EU, da preuči bolj vključujoče in preglednejše načine za opredelitev in merjenje financiranja razvoja, vključno z boljšo uporabo podatkov za oceno tveganja in dodeljevanje sredstev. Poudarja tudi pomen spremljanja in ocenjevanja, pa tudi nadaljnjega ukrepanja v zvezi z obstoječimi sredstvi, da bi pri prizadevanjih za trajnostni razvoj in svetovno blaginjo okrepili odgovornost in učenje.
23. Svet obenem poudarja, da je pripravljen ojačati podporo partnerskim državam s ciljno usmerjenimi prizadevanji za krepitev zmogljivosti, predvsem z utrjevanjem institucij in usposabljanjem vladnih uradnikov. Ta podpora bi se morala med drugim osredotočati na ustvarjanje ugodnih okolij, ki spodbujajo razvoj podjetij in gospodarsko rast, na oblikovanje inovativnih finančnih instrumentov in na krepitev institucionalnih zmogljivosti za dobro upravljanje javnih financ, tudi dolga. Svet poleg tega priznava pomen krepitev zmogljivosti za podporo državam pri izboljšanju pobiranja domačih prihodkov ter pri oblikovanju in izvajanju učinkovitih javnih politik v skladu z njihovimi nacionalnimi prednostnimi nalogami na področju razvoja.

24. Svet poudarja, da je zavezan iskanju dolgoročnih rešitev za nevzdržen javni dolg, da je za države ključnega pomena, da zagotovijo vzdržnost dolga in povečajo fiskalni manevrski prostor za doseganje ciljev trajnostnega razvoja, in da je treba države pri teh prizadevanjih podpreti z boljšo preventivo in izboljšanimi mehanizmi za reševanje. Pozdravlja ključen napredek, dosežen v nedavnih primerih prestrukturiranja dolga znotraj skupnega okvira skupine G20 za obravnavo dolga in zunaj njega. Danes prednostna naloga ni oblikovanje novih instrumentov za odpis dolga, temveč nadgraditev izvajanja pobud, ki prinašajo pozitivne rezultate. Svet zato poziva k nadaljnjim prizadevanjem za okrepitev izvajanja skupnega okvira na bolj predvidljiv, pravočasen, urejen in usklajen način.
25. Mednarodno strukturo dolga je treba okrepiti, da bi se bolje upoštevali pomisleki in potrebe držav v razvoju. Obravnavanje vzdržnosti dolga je bistvenega pomena, tudi z dialogom med glavnimi deležniki o obstoječih načelih odgovornega najemanja in dajanja posojil. V ta namen Svet podpira vzpostavitev letnega dialoga med institucijami ZN, državami, ki se soočajo z ranljivostmi dolga, Pariškim klubom, drugimi uradnimi upniki ter Mednarodnim denarnim skladom (MDS) in Svetovno banko kot opazovalcema, da bi obravnavali vprašanja dolžniške politike.
26. Svet pozdravlja tudi delo MDS in Svetovne banke v zvezi s trisebnim pristopom za podporo državam z nizkimi dohodki in ranljivim državam z nastajajočim tržnim gospodarstvom, ki se sicer soočajo z likvidnostnimi izzivi, a je njihov dolg vzdržen. Obenem meni, da likvidnostna podpora, če je potrebna, ne bi smela zavirati prestrukturiranj. Poudarja pomen večje preglednosti dolga in razvoja zmogljivosti. Opozarja na poziv iz pakta za prihodnost, naj se v zvezi z državami v razvoju po potrebi spodbuja večja uporaba zamenjav dolga za cilje trajnostnega razvoja, tudi za podnebje ali naravo, in se zavzema za to, da bi se tovrstne zamenjave uporabljale za vsak primer posebej. Podpira tudi vključevanje klavzul o odlogu dolga v uradna posojila, kjer je to ustrezno.

27. EU in njene države članice so še naprej trdno zavezane močnemu in na kvotah temelječemu MDS, ki bo imel zadostne vire in bo v središču svetovne finančne varnostne mreže. Države članice EU ponovno potrjujejo svojo zavezanost MDS, ki z vidika obravnavanja izzivov 21. stoletja še vedno ustreza svojemu namenu. Svet poudarja, da je treba okrepiti podporo, ki se zagotavlja javnim razvojnim bankam, da bi ojačali njihovo institucionalno zmogljivost in tako čim bolj povečali njihov učinek. Podpira okrepljeno sodelovanje med javnimi razvojnimi bankami, multilateralnimi razvojnimi bankami in širšim finančnim sistemom, ki temelji na delu mreže Finance in Common.
28. Svet poudarja temeljno vlogo, ki jo imajo multilateralne razvojne banke pri doseganju napredka na področju uresničevanja ciljev Agende 2030 in Pariškega sporazuma. EU podpira pomembna reformna prizadevanja multilateralnih razvojnih bank, ko te opravljajo svoje poslanstvo, tj. ko skušajo izkoreniniti skrajno revščino, ko spodbujajo skupno blaginjo in rešujejo svetovne izzive, kot so ranljivost in konflikti, podnebne spremembe, izguba biotske raznovrstnosti, onesnaževanje in neenakosti spolov. Svet spodbuja multilateralne razvojne banke, naj še bolj okrepijo svoj učinek s posebnim poudarkom na državah, ki najbolj potrebujejo pomoč, zlasti tistih, ki so najbolj zapostavljene in najbolj ranljive.
29. V zvezi s tem Svet poziva multilateralne razvojne banke, naj okrepijo sodelovanje in usklajevanje tako med seboj kot z drugimi razvojnimi akterji, vključno s sistemom ZN, dvostranskimi donatorji in zasebnim sektorjem, da bi povečali sinergije, preprečili podvajanje in zagotovili usklajeno podporo.
30. Svet podpira načrt skupine G20 za „boljše, obsežnejše in učinkovitejše“ multilateralne razvojne banke, slednje pa poziva, naj ga začnejo hitro izvajati, med drugim tako, da izboljšajo operativno uspešnost in učinkovitost uporabe kapitala z okvirom kapitalske ustreznosti in ukrepi za optimizacijo bilanc stanja, obenem pa zaščitijo svojo dolgoročno finančno vzdržnost, ne da bi pri tem izgubile visoke in zanesljive bonitetne ocene in prednostno obravnavo upnikov, ter po potrebi zaščitijo svoje bonitetne ocene AAA. Multilateralne razvojne banke poziva, naj svoj način dela kot sistem dodatno izboljšajo in vzpostavijo partnerstva z vladami, nacionalnimi in podnacionalnimi razvojnimi bankami, podnebnimi vertikalnimi skladi in zasebnim sektorjem, vključno z malimi in srednjimi podjetji, da bi čim bolj povečale razvojni učinek.

31. Države članice EU so skupaj obljubile približno 37 milijard USD za prostovoljno usmerjanje posebnih pravic črpanja (ali enakovrednih prispevkov) v skrbniška sklada za odpornost in trajnostnost (RST) ter za zmanjševanje revščine in rast (PRGT), imajo pa tudi vodilno vlogo pri prenosu sredstev v skrbniške sklade MDS, pri čemer je bilo doslej zagotovljenih približno 35 milijard USD. Svet države spodbuja, naj razmislijo o novih prostovoljnih prispevkih za okrepitev PRGT in RST ter izpolnijo svoje zaveze, če to zmorejo, tako da bodo sredstva dejansko na voljo ranljivim državam. Obenem države spodbuja, naj razmislijo o tem, da bi podprle preusmerjanje posebnih pravic črpanja prek multilateralnih razvojnih bank, če to zmorejo, pri čemer naj spoštujejo ustrezne pravne okvire in ohranijo značaj posebnih pravic črpanja kot rezervnih sredstev.
32. Svet poudarja pomen trgovine kot gonila trajnostnega razvoja. Ponovno izraža podporo na pravih temelječem, nediskriminatornemu, poštenemu, odprtemu, vključujočemu, pravičnemu, trajnostnemu in preglednemu večstranskemu trgovinskemu sistemu, v središču katerega je Svetovna trgovinska organizacija. Poleg tega ponovno potrjuje svojo zavezanost podpiranju učinkovitega vključevanja držav v razvoj, zlasti najranljivejših in najbolj oddaljenih, kot so najmanj razvite države, neobalne države v razvoju in male otoške države v razvoju, v regionalne in globalne vrednostne verige.
33. Svet poudarja pomen krepitve regionalnega sodelovanja in spodbujanja trgovinskega povezovanja, ki sta bistvena za ojačanje odpornosti ter zagotavljanje bolj vključujoče in raznolike svetovne gospodarske udeležbe. EU zagotavlja največ pomoči za trgovino, kar vključuje naložbe v infrastrukturo in proizvodno zmogljivost prek svoje ponudbe v okviru strategije Global Gateway in podporo za mehke ukrepe za izboljšanje trgovinskih in naložbenih pogojev, obenem pa obravnava morebitne učinke prelivanja, da bi zagotovila, da taka podpora prispeva k trajnostnim in vključujočim rezultatom. Svet potrjuje zavezanost EU, da v svoje trgovinske sporazume vključi ukrepe za zagotovitev, da bo trgovina pozitivno vplivala na trajnostni razvoj.
34. Svet poudarja, da mora biti program financiranja razvoja dosleden, vključujoč, uspešen in tudi bolj učinkovit ter da morajo biti vsi deležniki na vseh ravneh, vključno s civilno družbo in zasebnim sektorjem, tudi malimi in srednjimi podjetji, smiselno vključeni in k temu ustrezno prispevati.